

IHS

AD MAIOREM
DEI GLORIAM

CONSTITVTIONES
EXAMINIS GEN.
Societatis IESV.

ROMÆ, In Collegio Rom.
eiusdē Societat.

Anno Dñi
MDCVI.

CVM FAX

SVPER

CONSTITUTIONES

EXAMINIS

SECRETI

ROMAE

PRIMUM
AC GENERALE

EXAMEN

IIIS OMNIBVS, QUI IN SOCIE-
tatem IESV admitti petent, pro-
ponendum.

DE INSTITVTO SOCIETATIS
IESV, & varietate personarum,
quæ in ipsa sunt. Cap. I.

 Hæc minima Cōgregatio, quæ a Se-
de Apostolica prima sui institu-
tione Societas IESV nominata
est, primum fuit approbata per
felicis memoriæ Paulum Papam
III. anno 1540. & per eundem
postmodum 1543. confirmata, ac rursus per Iu-
lium III illius succēssorem anno 1550. Ut inte-
rim omittantur diuersæ litteræ Apostolicæ, in
quibus de ea sermo habetur, & ei variæ facul-
tates (supposita magna approbatione, & con-
firmatione) conceduntur.

2. Finis huius Societatis est, non solum saluti
& perfectioni propriarum animarum cum di-
uina gratia vacare; sed cum eadem impense in
salutem & perfectionem proximorum incum-
bere.

4 E X A M. G E N E.

3 Ad hunc finem melius consequendum tria vota in ea, Obedientiæ, Paupertatis, & Castitatis emittuntur: sic Paupertatem accipiendo, ut nec velit, nec possit redditus ullos ad suam sustentationem, nec ad quidvis aliud habere. Quod non tantum in particulari de vnoquoque, sed etiam de Ecclesiis & Domibus Societatis professæ est intelligendum. Nec etiam (quamvis aliis sit licitum) pro Missarum sacrificiis, vel prædicationibus, vel lectionibus, vel ullius sacramenti administratione, vel quouis alio pio officio ex iis, quæ iuxta suum institutum Societas potest exercere, stipendium ullum, vel elemosynam, quæ ad compensationem huiusmodi ministeriorum dari solet, ab alio, quam a Deo (ob cuius obsequium omnia pure facere debent) possunt admittere.

4 Et quamvis habeat Societas Collegia, & Domos probationis redditibus dotatas ad Scholasticorum sustentationem, antequam in Societatem professam, vel eius Domos recipiantur: non possunt tamē huiusmodi redditus in usum alium iuxta litteras Apostolicas in Constitutionibus declaratas expendi, nec Domus Professorum, nec aliquis eorum, aut etiam Coadiutorum eisdem uti poterit.

5 Professæ itidem Societas præter tria vota dicta, votum facit expressum Summo Pontifici ut Vicario qui nunc est, vel pro tempore fuerit, Christi Domini nostri; nimirum ad proficiscendum

dum

dum sine excusatione, non petito viatico, quocunque gentium eius Sanctitas iusserit, inter fideles vel infideles ad res, quæ ad diuinum cultum, & Religionis Christianæ bonum spectant. 6 Ceterum ratio viuendi in exterioribus iustas ob causas, maius Dei obsequium semper in-
 tuendo, communis est, nec villas ordinarias poenitentias, vel corporis afflictiones ex obligatione subeundas habet; sed illas assumere quiuis poterit, quæ sibi videbuntur (cum approbatione Superioris) ad maiorem sui spiritus profectum conuenire, & quas propter eundem finem Superiores eis poterunt imponere.

7 Personarum autem, quæ admittuntur in hanc Societatem generaliter sumptam, quatuor sunt classes, si finem, quem ipsa spectat, intueamur: tametsi omnes, qui ingrediuntur, quod ad ipsos attinet, quartæ classis esse debent.

8 In primis aliqui admittuntur, vt professionē in Societate quatuor solemnibus votis (vt dictū est) emissis faciant, peractis prius experimentis & probationibus debitis: & hos sufficienter in litteris eruditos (vt in Constitutionibus postmodum dicetur) & in vita, ac moribus diu (quemadmodū hæc vocatio exigit) probatos, & omnes ante professionem sacerdotes esse oportet.

9 Secundæ classis sunt, qui in Coadiutores ad diuinum seruitium, & Societatis auxilium in rebus spiritualibus, vel temporalibus admittuntur: & ii quidem post experimenta & probationes

tionem vota simplicia, Obedientiæ, Paupertatis, & Castitatis (omisso quarto ad Summum Pontificem pertinente, & alio quouis solemni) debent emittere: qui sua sorte contenti esse debent, intelligentes eos in conspectu Creatoris & Domini nostri magis mereri, qui maiori charitate se impendunt auxilio & obsequio omnium ex amore diuinæ maiestatis, siue in rebus altioribus, siue in aliis inferioribus & humilioribus.

10 Tertiæ classis sunt, qui in Scholasticos admittuntur, si ingenio, & reliquis dotibus ad studia conuenientibus præditi inueniantur; ut postquam docti euaserint, in Societatem ingredi, & Professi, vel Coadiutores (prout iudicabitur expedire) esse valeant. Hi autem, ut Scholastici Societatis approbati censeantur post experientiam, & probationes, eadem tria vota simplicia, Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ cum promissione ingrediendi Societatem in altero prius dictorum modorum (ut in Constitutionibus videbitur) ad maiorem Dei gloriam emittent.

11 Quartæ classis sunt, qui indeterminate ad id admittuntur, ad quod idonei esse, temporis successu inuenientur; nondum statuente Societate ad quem ex dictis gradibus eorum talentum magis sit accommodatum. Illi autem indifferentes ingredientur ad quemuis ex dictis gradibus, qui Superiori videatur: & ex parte sua omnes (ut dictum est) eadem animi dispositione ingredi oportet.

12 Ad hæc antequam quisquam admittatur ad professionem, vel simplicia vota Coadiutorum vel Scholasticorum superius dicta secundum institutum nostrum emittere teneatur; biennium integrum ad probationem habebit: & vt admittantur Scholastici ad quemuis ex prioribus gradibus Professorum, vel Coadiutorum formatorum, vnum adhuc annum post absoluta sua studia expectabunt: quod tempus, cum Superiori visum fuerit, poterit prorogari.

13 Hoc medio tempore duorum annorum (in quo habitus vllus certus Societatis non sumitur,) ante præfinitum tempus, in quo votis eos ligari in Societate oportet, videre vnusquisque & considerare debet diplomata Apostolica Instituti Societatis, & Constitutiones, ac Regulas, quas in ea est obseruaturus, idque non semel. Primum enim id fiet, dum in Domo primæ probationis erunt; in quam, qui Societatem ingredi volunt, hospitum more ad duodecim, vel quindecim dies, vt res suas melius considerent, solent admitti, antequam in Domum, vel Collegium Societatis ad cohabitandum aliis & inter eos versandum ingrediantur.

Secundo id fiet, sex mensibus experimentorū & probationis elapsis. Tertio post alios sex menses, & sic deinceps, donec professionem, qui studiis absolutis Professus, & tria vota qui Coadiutor, & tria itidem vota cum sua promissione qui Scholasticus approbatus est futurus emit-

tat;

tat: quod ideo fit, vt vtrinq̃ue maiori cum claritate, & cognitione in Domino nostro procedatur, & vt quanto fuerit magis probata singulorum constantia, tanto stabiliiores ac firmiores sint in diuino seruitio, & vocatione prima ad gloriam; & honorem diuinæ Maiestatis.

DE QUIBUS DAM CASIBVS, QVOS

interrogari oportet, an acciderint iis, qui in Societatem ingredi petunt. Cap. I. I.

EX iis casibus, de quibus honestas ob causas omnes interrogari oportet, Primū est, recessisse a gremio sanctæ Ecclesiæ, fidem abnegando, uel in errores contra ipsam sic incurrendo, vt damnatus ob aliquam propositionem hæreticam quis fuerit; uel ut suspectus hæresis per sententiam publicam declaratus; uel si infamis ob excommunicationem tanquam schismaticus, sprete auctoritate, & prouidentia Sanctæ matris Ecclesiæ, extiterit.

2 Secundus est, homicidium aliquo tempore perpetrasse, uel publice infamem, propter enormia peccata fuisse.

3 Tertius est habitum sumpsisse alicuius Religionis Fratrum, vel Clericorum, uitam aliquandiu in obedientia cum eis agendo, siue emissa, siue nō emissa professione; uel Eremitam cum uestibus monachalibus fuisse.

4 Quartus est, vinculo matrimonii consummati, vel seruitutis legitimæ ligatum esse.

5 Quintus est, infirmitatem pati, vnde obscurari, vel parum sanum iudicium ei reddi soleat, vel dispositionem notabilem ad huiusmodi infirmitatem habere.

6 Prædicti casus impedimenta sunt, cum quorum aliquo, nemo in Societatem adimitti potest: cum nobis in Domino videatur (præter alias causas) quod qui in eam sunt ingressuri ad bene & fideliter euāgelizandum, & in agro Domini verbum diuinum seminandum, eo aptiora ad id instrumenta erunt, quo minus primi, & secundi defectus notam habuerint, propter consuetam multis & communem infirmitatem.

Cum tertio etiam non admittuntur, quod nobis in Domino videatur, eum, qui bonus Christianus sit, debere firmum esse in sua prima vocatione, præsertim cum illa tam sit sancta, in qua scilicet quis, vniuerso sæculo relicto, se totum dedicat maiori seruitio & gloriæ sui Creatoris & Domini. Postremo sic nobis persuademus (præterquam quod maior sit futura ædificatio proximorum) eo melius in Domino, ipsius gratia aspirante, conseruari posse omnes Professos, Coadiutores, atque Scholasticos, quo magis liberi fuerint ab huiusmodi impedimentis, ac veluti vnius coloris & similitudinis oēs. Nullus etiam admittitur cum duobus vltimis impedi-

impedimentis. Nam quantum esset cum detrimento proximorum, si vxoris, vel domini consensus non obtineretur, aliæque circumstantiæ, prout ratio iuris exigit, obseruarentur. Quintum etiam in damnum esset non mediocriter ipsius Societatis.

7 Si aliquod ex his impedimentis in quoquam detegeretur, non est quod ulterius in interrogationibus procedatur; sed qui Examinatoris officio fungitur, quoad eius fieri poterit, eundem consolando dimittat: si nullum esset tale, ulterius examinetur sequenti modo.

DE QUIBUSDAM INTERRO-

*gationibus ad eos, qui ingredi volunt,
magis cognoscendos.*

Cap. III.

1 **A**D maiorem personarum notitiam aliquæ sūt interroganda, quibus vere omnino, & sincere respondere oportet: & si quid erit, quod secretum requirat, id obseruabitur, vt par erit, & interrogato placuerit. Incipiendo itaque a nomine, interrogetur primum, Quo nomine vocetur, Quot annos natus sit, Quæ sit eius patria.

2 An sit ex legitimo matrimonio, nec ne: quod si ex illegitimo, quo pacto id sit, interrogetur. Num a progenitoribus iam olim Christianis, an a modernis descendat.

An aliquis ex eius progenitoribus notatus fuerit,

fuerit, vel declaratus ob aliquem errorem contra nostram christianam Religionem, & quomodo id sit.

An patrem habeat, & matrem, & quæ sint eorum nomina: Quæ conditio; & officium, & modus viuendi sit illis: an rerum temporalium penuria premantur, an illarum commoditate potiantur, & quo pacto id habeat.

3 Si quo tempore in difficultatem, vel dubium aliquod incideret circa æs alienum, vel quod teneatur subuenire parentibus, vel consanguineis in spirituali, vel corporali, vel quauis alia temporalis necessitate constitutis, eos inuisendo, vel aila ratione, num proprio sensu ac iudicio deposito, conscientia, vel iudicio Societatis, vel sui Superioris id velit relinquere, vt cum statuerit ille quod in Domino iustum esse senserit, ei acquiescat.

4 Quot fratres & sorores hæcat, & quis carum sit status, num matrimonii, an alius; Quod officium, aut viuendi modum habeant.

5 Num aliquando verba ediderit, quæ ad matrimonium illum obligare videantur, & quo pacto id sit. An habuerit, vel habeat filium aliquem.

6 Num habeat æs alienum, aut ciuiles obligationes: quod si habeat, quanta & quales eæ sint.

7 Num didicerit artem aliquam mechanicam. Num legere, & scribere sciat, & si scit, probeatur quo modo vtrunque faciat, si aliunde non sciretur.

8 Num

8 Num habuerit, vel habeat morbum aliquē occultum, vel manifestum, & qualem; eum speciatim interrogando, num vexationem aliquam stomachi, vel capitis, vel quoduis aliud impedimentum naturale, seu defectum in aliqua sui parte patiatur, & hoc non solum interrogetur, sed, quoad fieri potest, inspiciatur.

9 Num aliquos ordines Ecclesiasticos suscepit. Num aliquam obligationem voti habeat, quale est peregrinationis, vel aliud quodcunque.

10 Quem modum, vel animi propensionem habuerit in tenera ætate, & postea hucusque ad res suę conscientię salutiferas; primum circa orationem, quoties orare solebat interdiu & noctu, quibus horis, quā corporis compositione, quibus orationibus, & cum qua deuotione vel sensu spirituali.

Quomodo se habuerit circa audiendas Missas & alia diuina officia, & conciones: Quomodo circa lectionem rerum piarum, & bonorum virorum familiaritatem: Quomodo circa meditationem, vel considerationem rerum spiritualium.

11 Interrogetur, an habuerit, vel habeat cōceptus aliquos vel opiniones ab iis differentes, quę communius ab Ecclesia, & Doctoribus ab eadem approbatis tenentur: & si quando huiusmodi opiniones animum subierint, num paratus sit ad iudiciū suum submitendum, sentiendumque vt fuerit constitutum in Societate

de huiusmodi rebus sentire oportere.

12 Interrogetur, an quibusuis in scrupulis, vel difficultatibus spiritualibus, vel aliis quibuscunque, quas patiatur, vel aliquando pati contigerit, se diiudicandum relinquet, & aquiescet aliorum de Societate, qui doctrina, & probitate sint præditi, sententiis.

13 An omnino decreuerit sæculum relinquere, & consilia Domini nostri IESV Christi sequi. Quam dudum decreuerit, in genere scilicet, mundo renunciare. Postquam id apud se statuit, an in ea animi sententia remissior factus fuerit, & quatenus. A quo tempore desideria hæc renunciandi sæculo, & consilia Christi Domini nostri sequendi suboriri ei cœperint: vel quibus signis, aut causis ad id mouentibus ei in mentem venerint.

14 Num deliberatum habeat animi propositū viuendi & moriēdi in Domino cum hac, & in hac Societate IESV Creatoris & Domini nostri; & a quo tempore, vbi, & per quem primum ad id motus fuerit.

Si negaret se a quoquam de Societate motum fuisse, progrediendum erit vltcrius: si affirmaret se fuisse motum (quamuis licite, & cum merito moueri potuisset) ad maiorem tamen ipsius vtilitatem spiritualem fore videtur, si tempus ei aliquod præscribatur, vt ea de re cogitando Creatori & Domino suo se totum commendet, perinde ac si nullus de Societate ipsum mouisset,

mouisset, vt maiori cum robore spiritus procedere ad maius obsequium & gloriam diuinæ Maiestatis possit.

15 Si post huiusmodi considerationē senserit ac iudicauerit sibi valde conuenire Societatis ingressum ad maiorem laudē & gloriam Dei, & vt melius saluti, & perfectioni tum animę suæ, tum proximorum suorum incumbat: & postulauerit in eandem nobiscum in Dño admitti, tunc vltcrius in examine procedi poterit.

DE REBUS QUIBUS DAM.

quas præcipue scire eos conuenit, qui in Societatem admittuntur, ex iis, quas in ipsa obseruare debent.

Capitulum III.

Proponatur illis, quod hæc mens fuerit eorum, qui primi in hanc Societatem conueniunt, vt in ea ii admitterentur, qui sæculo renunciauissent & Dei seruitio se omnino mancipare siue in hac, siue in alia Religione statuis-
sent. Quocirca quicunque Societatem ingredi
volent, antequam in Domo aliqua, vel Collegio
eius viuere sub obedientia incipiant, debent
omnia bona temporalia, quæ habuerint, distri-
buere, & renunciare, ac disponere de iis, quæ ip-
sis obuenire possent; Eaque distributio primū
in res debitas, & obligatorias, si quæ fuerint (&
tunc, quam citissime fieri potest, prouidere
opor

oportebit) Si vero tales nullæ fuerint, in pia & sancta opera fieri, iuxta illud; Dispersit, dedit pauperibus; & illud Christi; Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & sequere me: Dispensando tamen hæc bona iuxta propriam deuotionem, & a se omnem fiduciam submouendo, eadem villo tēpore recuperandi.

2 Quod si statim propter aliquas honestas causas bona non relinquet, promittat se prompte relicturum omnia (vt dictum est) post vnum ab ingressu absolutum annum, quodocunque per Superiorem iniunctum ei fuerit in reliquo temporis probationis, quo completo, ante professionem Professi, & ante tria vota publica Coadiutores re ipsa relinquere, ac pauperibus (vt dictum est) dispensare debent, vt consilium Euangelicum, quod non dicit; Da consanguineis, sed pauperibus, perfectius sequantur; & ut melius exemplum omnibus exhibeant inordinatum erga parentes affectum exuendi, & incommoda inordinatæ distributionis, quæ a dicto amore procedit, declarandi; atq. vt ad parentes, & consanguineos recurrenti, & ad inutilem ipsorum memoriam aditu præcluso, firmitus & stabilius in sua uocatione perseuerent.

5 Si tamen dubitaretur, nū maioris foret perfectionis dare vel renunciare consanguineis huiusmodi bona, quam aliis, propter parem, vel maiorem ipsorum penuriam, & iustas alias

ob

ob causas; nihilominus ad declinandum errandi in huiusmodi iudicio periculum, quod ab affectu sanguinis solet proficisci, contenti esse debebunt, negotium hoc arbitrio unius, duorum, aut trium, qui uita & doctrina commendentur, quos unusquisque cum superioris approbatione elegerit, relinquere, & in eo conquirere, quod illi perfectius & ad maiorem Christi Domini nostri gloriam esse censebunt.

Interrogetur itaque, num placeat ei statim (si cuti dictum est) bona sua distribuere; vel certe, num paratus sit ad huiusmodi distributionem, quandocumque exacto primo anno per Superiorem ei fuerit iniunctum.

4. Admoneatur, quod post ingressum in Domum nemo pecuniam apud se, nec apud amicum aliquem externum in eodem loco habitantem habere potest; quin potius eam in pia opera dispenset, uel asseruandam ei tradat, cui cura huiusmodi Domi. commissa est: qui quidem, quicquid unusquisque feret, scribendum curabit, ut id sciri possit, si quando scitu opus fuerit.

Interrogentur itaque, num aliquam habeant pecuniam, & an eam dispensare (ut dictum est) sint contenti.

5. Admoneatur itidem, si ecclesiastici sint, quod postquam in Societatis corpus ut Professi, vel Coadiutores cooptati fuerint, nulla ecclesiastica beneficia possunt retinere: & quod tempore probationis post primum annum absolutum.

(ut

(ut superius diximus) quodocunque Superiori visum fuerit, ea relinquere debent iuxta suam deuotionem, vel ei, qui contulit, resignando, vel ad pia opera applicando, vel alioqui dignis viris, quibus hæc instrumenta sint ad Dei obsequium, conferri curando. Quod si consaguineis conferenda esse viderentur, id non facient, nisi ab vno, duobus, aut tribus (vt superius dictum est) iudicetur, quod id magis conueniat, & ad maius Dei obsequium sit futurum.

6 Cum autem communicatio, quæ cū amicis, & sanguine iunctis verbo, aut scripto fit, potius ad quietis perturbationem, quam ad eorum, qui spiritui vacant, profectum, præsertim in initiis, facere soleat; Interrogetur, num contenti sint cū huiusmodi nō cōmunicare, nec litteras accipere, nec scribere, nisi aliqua occasione Superiori aliter videretur: Et quandiu Domi fuerint, num contenti sint, vt videantur litteræ oēs & quæ ipsis scribentur, & quas ipsi aliis scribēt: ei, cui huiusmodi munus commissum est, cura relicta, vt eas det, vel non det, quemadmodum in Domino nostro magis expedire iudicabit.

7 Vnusquisque eorum, qui Societatem ingrediuntur, consilium illud Christi sequendo, Qui dimiserit patrem, &c. existimet sibi patrem, matrem, fratres, & sorores, & quicquid in mundo habebat, relinquendum: immo sibi dictum existimet verbum illud, Qui non odit patrem, & matrem, insuper & animam suam, non potest

B

meus

meus esse discipulus.

Et ita curandum ei est, vt omnem carnis affectum erga sanguine iunctos exuat, ac illum in spiritualem conuertat: eosque diligat eo solum amore, quem ordinata charitas exigit, vt qui mundo ac proprio amori mortuus, Christo Domino nostro soli viuit, eumque loco parentum, fratrum, & rerum omnium habet.

8 Ad maiorem in spiritu profectum, & præcipue ad maiorem submissionem & humilitatē propriam interrogetur, an contentus sit futurus, vt omnes errores, & defectus ipsius, & res quæcunque, quæ notatæ in eo, & obseruatæ fuerint, Superioribus per quemuis, qui extra confessionem ea acceperit, manifestentur.

Nū etiā boni sit consulturus (quod & ipse, & quiuis alius facere debet) ab aliis corrigi, & ad aliorum correctionem iuuare: Ac num manifestare sese inuicem sint parati debito cum amore & charitate ad maiorem spiritus profectum; præsertim vbi a Superiore, qui illorum curam gerit, fuerit ita præscriptum, aut interrogatū, ad maiorem Dei gloriam.

9 Præterea antequam quisquam in Domum, vel Collegium ingrediatur; vel postquam ingressus fuerit, sex experimenta præcipua, præter alia multa, de quibus ex parte inferius dicitur, requiruntur. Poterunt ea tamen anteponi, & postponi, & moderari, & aliquo in casu auctoritate Superioris, habita ratione personarū,

temporum, & locorum, tum ceterorum, quę occurrerint, in alia permutari.

10 Primum est, in spiritualibus exercitiis mensem vnum plus minus versari, id est, tum in examinanda conscientia, & antea acta vita recogitanda, & confessione generali facienda, ac peccatorum suorum meditatione: tum in contemplatione rerum ac mysteriorum Vitę, Mortis, Resurrectionis, & Ascensionis Christi Domini nostri: tum etiam in oratione vocali & mentali iuxta cuiusque captum, prout in Domino edocti fuerint, se exercere.

11 Secundum est, seruire in vno, vel pluribus Xenodochiis per mensem alium, ibidem cibum capiendo, & dormiendo: vel per aliquam, vel plures horas quotidie pro temporum, locorum, & personarum ratione auxilium & ministerium omnibus egris, & sanis prout iniunctum eis fuerit, impendendo: vt magis se demittant, & humiliant, ac eo veluti argumento demonstrent se profus ab hoc seculo eiusque pompis ac vanitate recedere, vt omnino suo Creatori & Domino pro ipsorum salute crucifixo seruiant.

12 Tertium est, peregrinari mensem aliū sine pecunia: immo suis temporibus ostiatim pro Christi amore mendicare; vt possint ad incommoditatem comedendi, & dormiendi assuescieri: atque adeo vt omni spe illa abiecta, quam in pecuniis, & rebus aliis creatis possent constituere, integre, vera cum fide & ardenti amore eam

in suo Creatore & Domino constituent . Vel
vtrunque mensẽ ministerio Hospitalium, vel
alicuius eorum , aut etiam vtrunque peregrina
tioni, prout Superiori visum fuerit, impendent.

13 Quartum est, post ingressum in Domum
omni cum diligentia , & solitudine in variis
officiis abiectis & humilibus se exercere , bonũ
sui exemplum in omnibus exhibendo.

14 Quintum est, doctrinam Christianam, vel
aliquam eius partem pueros , & alios rudiores
homines publice, vel priuatim, & prout occa
sio se obtulerit, & in Domino commodius visũ
fuerit, & iuxta personarũ porportionẽ docere.

15 Sextum est, postquam in probationibus bo
næ ædificationis specimen præbuerint, vltèrius
ad prædicandum , uel confessiones audiendas,
vel in vtroque se exercendum pro tempore, &
loco , & omnium dispositione progredi.

16 Antequam ingrediantur in secundũ annũ
probationis , quæ fit in Domibus, vel Collegiis
per sex menses omnes vacare huiusmodi sex ex
perimentis debent , & totidem alios diuersis a
liis probationibus impendent . Poterunt tamen
illa sex experimenta fieri vel in totum , vel ex
parte toto probationis tẽpore, vt aliquãdo hæc
aliquãdo illa præcedant, & a Scholasticis quidẽ
vel studiorum tẽpore, uel post studia absoluta,
habita personarum, locorũ, & temporum ratio
ne , prout in Domino conuenire videbitur. Il
lud tamen omnino obseruabitur , ut antequam
Professi

Professi futuri professionem, & Coadiutores formati tria uota sua publica, licet non solēnia, emittant, duo anni experimentorum expleantur: & in Scholasticis studiis absolutis, præter tempus, quo probantur, ut Scholastici approbati censeantur, tertius alius annus, antequam ad professionem, uel in Coadiutores formatos admittantur, in uariis probationibus, & speciatim in dictis (si prius illis perfuncti non sunt, immo quamuis perfuncti fuerint) in nonnullis earum, ad maiorem Dei gloriam, exigitur.

17. Quamdiu huiusmodi experimenta & probationes fiunt, nullus dicat ex Societate se esse, sed potius qui examinatus fuerit ad Professionem, ex parte ipsius Societatis (quamuis ex parte sua cum indifferentia ad omnes gradus sit ingressus) cum loquendi occasio se obtulerit, dicere debet se in experimentis versari, atque optare se admitti in Societatem, quocunque in gradu ipsa Societas ad gloriam Dei eo uti volet. Si ut Coadiutor examinatus fuerit, dicet se in probationibus adhuc esse, atque optare in gradum Coadiutorum recipi. Simili modo de Scholasticis, & de aliis, qui ut indifferentes examinati sunt, intelligatur: ut quisque iuxta sui examinis rationem respondeat.

18. Circa huiusmodi experimenta diligenter, quod sequitur, est obseruandum, scilicet, Ut, ubi aliquis in primo experimento, nempe exercitiorum spiritualium, versabitur; is, qui illum

exercet, ad Superiorem referat, quid de eodem sentiat ad finem Societati præfixum.

19. Cum in secundo, seruiendi in Hospitalibus afferat qui probatur, Gubernatoris testimoniū, vel Præfetti eorum, qui inseruiunt Hospitali, de boni nominis odore, quem in eo reliquerit.

20. Cum in tertio, peregrinationis, ab ultimo loco, ad quem peruenit, uel non procul ab eo testimonium ab aliquibus, vel uno certe fide digno secum ferat, quod suam deuotionem sequutus sine ulla cuiusquā querela eo peruenit.

21. Cum in quarto, exercendi se in officiis domesticis humilitatis, pro testimonio erit data omnibus, qui Domi sunt, ædificatio.

22. Vbi vero in quinto, de doctrina Christiana, & sexto de prædicatione, & cōfessionibus audietis, vel de utroque munere obeundo versabitur; eius testimonium erit (si quidem Domi nostræ habitauerit) a domesticis accipiendum, & ex ædificatione, quam populus, ubi Domus, est, acceperit. Si prædicare, & confessiones audire acciderit aliis in locis extra huiusmodi populum, ad Domum: testimonium afferre debet ab huiusmodi locis, ubi diutius versatus fuerit, vel a personis publicis (præcipuam habendo rationem Prælatorum ordinariorum) quæ fidē plane faciant, quod cum doctrina sana, ac bonæ vitæ exemplo, sine cuiusquam offensione, verbum diuinum seminauit, & officio Confessarii functus est.

23 Præter hæc testimonia, poterit Societas, quando id expedire videretur, curare, vt aliunde certior fiat; vt ipsa sibi magis, ad Dei & Domini nostri gloriam satisfaciat.

24 Si huiusmodi testimonia in prædictis experimentis non afferrentur, diligenter causa inquirenda erit curandumque, vt rei totius veritas intelligat: quo melius omnia, quæ conuenient prouideri possint; vt melius bonitati diuinæ, ipsius gratia aspirante, inseruiatur.

25 Præterea postquā Domi fuerit, egredi eam sine facultate non debet: & si laicus fuerit, confiteatur oportet, & sanctissimum Sacramentū Eucharistiæ sumat octauo quoque die, nisi Confessario aliquod esse impedimentum ad communionem videretur. Si sacerdos est, cōfitebitur vt minimum octauo quoque die, & crebrius Missæ sacrificium offeret: simul ordinationes, vel constitutiones alias Domus (vt in eius Regulis edoctus erit) obseruabit. Omnes, qui Domi sunt, in addiscenda doctrina Christiana se exercebunt, & etiam in prædicatione illi, qui bus Superior Domus id faciendum iudicabit, inter quos nullus erit eorum qui in Coadiutores temporales admissi sint.

26 Sui victus, potus, vestitus, & lecti rationem, si Societatem sequi velit, cogitet fore vt pauperibus accommodatam, quodque quæ vilissima erunt ex iis, quæ Domi sunt, ei tribuentur propter ipsius maiorem abnegationem, & spiritua
lem

lem profectum; & vt ad quandam equalitatem & veluti mensuram ab omnibus perueniatur. Cum enim qui primi in Societatem conuenerunt, per huiusmodi indigentiam, ac penuriam maiorem rerum corpori necessariarum probati fuerint; qui post eos accedēt, curare debent, vt quoad poterunt, eo pertingant, quo illi peruenierunt, vel vltius etiam in Domino progrediantur.

27 Ad hæc, præter reliquas peregrinationes, & probationes sic declaratas, antequam Professi suam professionem, & Coadiutores sua vota emittāt, & (si Superiori videbitur) Scholastici, antequam approbati censeantur & vota sua, ac promissionem superius dictam faciant, per triduum suis constitutis temporibus, vestigia sequendo primorum, de quibus mentionem fecimus, ostiatim pro Christi Domini nostri amore mendicare debent, vt contra quam est communis hominum sensus, ad diuinum obsequium & laudem magis se possint submittere, magisque in spiritu proficere ad gloriā diuinæ Maiestatis: vt etiam magis sint dispositi ad id ipsum faciendum, quando illis iniunctum fuerit, vel conueniens, aut necessarium erit, dū per varias mundi partes iuxta quod eis præscriptum, vel constitutum per Summum Christi Vicarium, vel eius loco per Superiorem Societatis fuerit, discurrent. quandoquidem exigit nostræ professionis ratio, vt parati & in procinctu
simus

simus ad ea omnia, quæ quouis tempore in Domino nobis iniuncta fuerint, nec petendo, nec expectando præmium vllum in præsentia hac & labili vita, sed eam, quæ vndecunq. æterna est, ex summa Dei misericordia semper ißerando.

28 Et ad particularia quædā descendendo, in probationibus humilitatis, & abnegationis sui, & in exercēdis officiis abiectis & humilibus (cuiusmodi sunt, in culina seruire, Domū euertere, & reliqua omnia seruitia obire) prōptius ea suscipi conuenit, a quibus sensus magis abhorrebit, si quidem iniunctum fuerit, vt in eis se exerceant.

29 Cum aliquis ad ministeria culinæ obeunda ingreditur, vel ad eum iuuandū, qui Coquus est, eidem obedire cum magna humilitate in rebus omnibus ad ipsius officium pertinentibus debet. Si enim ei integram obedientiam non præstet, nec vlli ex Superioribus, vt videt, præstaret: quandoquidem vera obedientia nō considerat personam, cui fiat, sed propter quē fiat: & si propter solum Creatorem & Dominum nostrum fiat, eidem omnium Domino obeditur. Vnde nulla ratione considerandum est, an sit Coquus, vel Superior Domus: an hic, vel ille sit, qui iubet; quandoquidem nec illis, nec propter illos (sane intelligendo) vlla obedientia præstatur, sed soli Deo, & propter solum Deum Creatorem ac Dominum nostrum.

30 Ideo melius est, vt Coquus nō roget sibi in-
 teruentem, vt hoc, aut illud faciat, sed cum
 modestia iubeat vel dicat, hoc fac, vel illud; Si
 enim rogat, potius vt homo hominem alloqui
 videbitur: & Coquū laicum rogare Sacerdo-
 tē, vt ollas abstergat, vel res huiusmodi faciat,
 nec decens, nec iustū videretur; Sed si iubeat,
 vel dicat, fac hoc, vel illud, significabit magis
 quod vt Christus homini loquitur, quando qui-
 dem ipsius loco iubet: atque ita qui obedit, cō-
 siderare ac perpēdere vocē a Coquo, uel alio,
 qui sit ei Superior, egressam debet, ut si a Chri-
 sto Domino nostro egrederetur, ut omnino
 placere diuinę Maiestatī possit.

31 Hoc ipsū in aliis humilibus officiis intelli-
 gatur, quando aliquis in eis ministerium suum
 impendit: atque eodem modo accipiat in
 officialibus subordinatis, qui accepta a Supe-
 riore auctoritate Domum gubernant;

32 Aegritudinis tempore non solum observa-
 re vnusquisque obedientiam magna cum puri-
 tate debet erga Superiores spirituales, ut ip-
 sius animam regant: sed cum eadem humili-
 tate erga Medicos corporales, & infirmarios
 vt corpus eius regant; quandoquidem illi
 plenam ipsius sanitatem spiritualem, hi vero
 corporalē omnino curant. Præterea qui ægro-
 rat, humilitatē & patientiam suam præferē-
 do, non minorem ædificationē, dum morbo
 laborat, iis, qui ipsum inuisent, & cum eo ver-
 sabuntur

fabuntur & agent, quam dum valebat corpore ad maiorem Dei gloriam, præstare curet.

33 Ad maiorem firmitatem omnium, quæ sic narrata sunt, & ad maiorem spirituales profectum eius, qui examinatur, interrogetur, an omnino obedientem se exhibere in omnibus, quæ hic dicta & declarata sunt, velit, subeundo & adimplendo quasuis poenitentias, quæ propter defectus, & negligentiam suam, vel quiduis aliud fuerint iniunctæ.

34 Re in Domino cōsiderata, visum nobis est in diuinæ Maiestatis conspectu mirum in modum conferre, vt Superioribus subditi omnino perspecti sint: quo melius regi & gubernari, & per eos in viam Domini dirigi possint.

35 Præterea quāto exactius Superiores res omnes internas, & externas suorum nouerint; tanto maiori cum diligentia, amore, & sollicitudine iuuare eos, ipsorumque animas a variis malis & periculis, quæ in progressu possēt accidere, conseruare poterunt. Cum etiam semper parati esse iuxta nostræ professionis rationem, & procedendi modum ad discurrendum per has & illas mundi partes debeamus; quandoquēque per summum Pontificem, vel Superiorem nostrum immediatum fuerit nobis iniunctum: Vt melius secundū Dei voluntatē huiusmodi missiones fiant, his & non illis mittendis, vel his ad hoc munus, illis vero ad alia, nō
fo-

iolum refert valde, sed summopere, vt Superior plenam habeat notitiam propensionum ac motionum animi, & ad quos defectus vel peccata fuerint vel sint magis propensi & incitati, qui sub eius cura sunt: vt, eius rei habitatione, melius ipsos dirigere possit; nec supra mensuram virium suarum in periculis vel laboribus grauioribus, quam in Domino ferre suauiter possint, cōstituat: & etiam vt (quę audit, sub secreti sigillo custodiendo) melius Superior possit ordinare, ac prouidere, quę corpori vniuerso Societatis conueniunt.

36 Ideo quicumque hāc Societatem in Domino sequi volet, & in eadem ad maiorē Dei gloriam manere, priusquam ad primam probationem accedat, vel postquā ingressus fuerit, ante quā generaliter examinetur, vel post examen, intra aliquot menses (si Superiori differendū videretur) sub sigillo cōfessionis, vel secreti, vel quacunq. ratione ei placuerit, & ad maiorē ipsius consolationem fuerit, debeat conscientia suam magna cum humilitate, puritate, & charitate manifestare, re nulla, qua Dominum vniuersorum offenderit, celata: & totius antea cētę uitę rationem integram, uel certe rerum maioris momenti Superiori, qui tum fuerit, Societatis, vel cui ex Præpositis, uel aliis ex inferioribus ille iniūgeret, prout magis cōuenire videtur, reddat; vt melius omnib. in Domino prospicia-

spiciatur, ipseque magis in spiritu cum gratia
uberiori ad maiorem diuinæ bonitatis gloriā
proficiat.

37 Sic igitur progredientes in gratiæ atque spi-
ritus incremento, plenoque cum desiderio in-
grediendi, & perseverandi, quandiu uixerint,
in hac Societate, tantundem facient aliquoties
antequam ad professionem qui Professi, & ad
sua vota qui Coadiutores formati sunt futuri,
admittantur, & id, quo sequitur, modo.

38 Postquam primo aliquis eorum integrā ui-
tæ rationem Superiori Domus reddidit, ab eo-
dem die inchoando, prioribus, quæ eidem di-
xit, non repetitis, iterū post semestre proximū
plus minus eis, uel cui a Superiore fuerit cōsti-
tutum, uitæ rationem reddet. Deinde a secun-
da hac ratione incipiendo, eodem ordine pro-
cedetur; & sexto quoque mense rationem hanc
sui quisque reddet. Vltima uero circiter trigin-
ta dies antequam Professi futuri suā professio-
nē, & Coadiutores sua uota emittāt, reddetur.

39 Scholastici eodē modo procedent, præter
quam quod absolutis suis studiis cum primum
rationē uitæ suæ reddent, ab vltima, quā red-
diderunt in Domo, vnde ad studia missi sunt;
vel ab initio uitæ, si aliqua de causā nunquam
reddiderunt, incipient.

40 Sic etiā videtur, quod Coadiutores forma-
ti, & Professi, si alicubi agent, ubi Prepositi ali-
cuius Societatis obedientiæ subiaceant, singu-
lis

lis annis, uel crebrius, si Præposito uidebitur, suæ conscientiæ rationem dicto modo ab ultima, quam reddiderunt, incipiendo, ei reddât.

41 Qui senserit ad omnia, quæ dicta sunt, animum, ac vires sibi a Domino dari, ac ad maiorem Dei gloriam fore, suæque animæ magis salutiferum iudicat in corpus huius Societatis admitti; præter litterarum Apostolicarum, & Constitutionū, & reliquorum, quæ ad eius institutū pertinet, ipso initio, ac postea sexto quoque mense, ut dictum est, considerationem; debet generalem vitæ totius confessionem apud aliquem Sacerdotem a Superiore assignatū propter multiplicem spiritus vtilitatem, quæ ea in reprehenditur, facere. Quod si aliquando generaliter confessus fuerit alicui de Societate, vel in exercitiis spiritualibus, vel extra illa: factis erit generalem confessionem ab alia etiam generali ad id usque tempus inchoari, & post eam sacratissimum Christi Domini nostri corpus sumere; & sic sexto quoque mense eodem modo generaliter, ab ultima inchoando, confitebitur. Demum continuum puritatis, ac virtutum augmentum, & inflāmata in Domino desideria multum in hac Societate diuinæ Maiestati feruendi procurando; Exactis duobus annis probationis, & se perpetuo obediētem exhibendo, & in sua conuersatione, & variis experimentis ædificationem præbendo, ac poenitentias pro erratis, & negligentis, & defectibus iniunctas magna

magna cum humilitate subeundo, si & ipse, & Societas, vel Superior Domus cōtenti fuerint, in Societatis corpus admitti poterit, consideratis prius litteris Apostolicis, & Constitutionibus, & confessione generali peracta, vt superius est dictum. quam vt melius instituat, seseque in sua prima deliberatione confirmet, per vnus hebdomadæ spatium se colligendo, & aliqua spiritualia exercitia ex iam factis, vel aliis, faciendo, postremo suam obligationem, ac vota, siue solemnia sint in Professis, siue simplicia in Coadiutoribus, & Scholasticis, quemadmodū in Constitutionibus declarabitur, ad maiorem Dei gloriam, vberioremq; fructum animæ suæ, emittat.

42 Admoneatur, quod, votis huiusmodi emissis, iuxta tenorem litterarum Apostolicarum, non possunt ipsi ad alias Religiones sine facultate a Superiore Societatis concessa transire.

43 Quod si exacto probationis tempore, cōtētus quidem ipse est, & exoptat sic ad professionem, vel in Coadiutorem, vel in Scholasticum admitti; verum dubitaret Societas de ipsius talento, vel moribus; securius erit in alium annum, vel tempus, quod videbitur, id prorogari: donec vtrique parti plene in Domino sit satisfactum.

44 Præterea diligenter animaduertāt oportet qui examinatur (magni faciendo, summiq; momenti id esse ducendo in conspectu Creato

ris ac Domini nostri) quantopere iuuat ac conferat ad vitæ spiritualis profectum omnino, & non ex parte abhorre ab omnibus, quæ mundus amat, & amplectitur; & admittere, & concupiscere totis viribus quidquid Christus Dominus noster amauit, & amplexus est. Quæadmodum enim mundani homines, qui ea, quæ mundi sunt, sequuntur, diligunt, & quærunt magna cum diligentia, honores scilicet, famam, magni nominis existimationem in terra, sicut mundus eos edocet: sic qui procedunt in spiritu, & serio Christum Dominum nostrum sequuntur, amant, & ardenter exoptant quæ ijs oïno cōtraria sunt, indui nimirum eadē veste, ac insignibus Domini sui, pro ipsius amore, ac reuerentia; adeo vt si sine offensione vlla diuinæ maiestatis, & absque proximi peccato foret; vellent contumelias, falsa testimonia, & iniurias pati, ac stulti haberi & existimari (nulla tamen ad id per eos data occasione) eo quod exoptant assimilari, ac imitari aliquo modo Creatorem ac Dominum nostrum IESVM Christum, eiusque vestibus & insignibus indui: quandoquidem illa ipse propter maiorem profectum nostrum spirituales induit, nobisque exemplum dedit, vt in omnibus, quoad eius fieri poterit, diuina gratia aspirante, eum imitari & sequi, cum vera sit via, quæ ducit homines ad vitam, velimus. Igitur interrogentur, an huiusmodi desideria tam salutaria, & ad perfectionem anima-

animarum suarum tam fructuosa in se sentiāt.

45 Quod si quis propter humanam nostrā debilitatem ac miseriam, in se huiusmodi tam inflammata in Domino desideria non sentīret; interrogetur an certe desiderium in se sentiāt, huiusmodi desideria sentiendi. Si affirmando responderit, optare se nimirum huiusmodi tā sancta desideria animo concipere, quō melius ad eorum effectum perueniatur; interrogetur, an decreuerit, paratusque sit huiusmodi iniurias, illusiones, & opprobria in Christi insignibus inclusa, alia quæuis, quæ ei inferrentur si ne per quemuis ex Domo, vel Societate (in qua obedire, & humiliari, ac æternam beatitudinē consequi exoptat) siue extra eā per quemuis viventium, nulli malū pro malo, sed bonum pro malo reddēdo, admittere, & patienter cū Dei gratia ferre.

46 Vt melius adhuc perfectionis gradū in spiritali vita tā preciosum perueniatur, eius maius ac in impenfius studium sit, quærere in Domino maiore sui abnegationem, & continuam in rebus omnibus, quoad poterit, mortificationem. Nostrū autē erit in eisdem iuxta gratiam, quam Dominus nobis conferre ad suam maiorem laudem, ac gloriam dignabitur, eum iuuare.

DE ALIO EXAMINE AD PARTI-
cularia aliquanto magis descendente, quod
eruditus, & Coadiutoribus spiritualibus,
& Scholaſticis conuenit.

C A P. V.

1 **Q**uomelius intelligi, atq; cognosci queat,
quæ ad huiusmodi homines spectant; v-
nusquisq; eorū interroget: Vbi studuerit; Qua
in facultate; Quibus auctoribus ac doctrinæ de-
ditus; Quantum temporis studiis impenderit,
Quantumq; suo iudicio profecerit; ac nomina-
tim, Quam sit ei familiaris Latina lingua.

2 An ad gradus Artium liberalium, vel Theo-
logiæ, vel Iuris Canonici, vel alterius cuiusuis
facultatis sit promotus.

3 An existimet se memoria ad bene capiendū,
& retinendum quod didicerit, esse præditum.

An sibi videatur pollere intellectu, qui cito, ac
bene penetret ea, quibus studerit.

An in se propensionem naturalem, aut volun-
tariam ad studia sentiat.

4 An existimet studia sanitati sui corporis ali-
quid detrimenti attulisse.

An vires sibi corporales, & spirituales suppe-
tere sentiat ad labores, qui in Societate requi-
runtur, ferendos, siue in studiis, quamdiu illis
vacat, siue in vinea Domini, cum in ea laborā-
dum est.

5 Si Sacerdos, fuerit, An se in audiendis cōfes-
sionibus,

fionibus, vel in prædicatione, vel aliis ministeriis ad proximum iuuandum exercuerit.

6 Cum ad huiusmodi officium ac ministerium diuini verbi seminandi, & spiritali proximorum auxilio attendendi, litterarum bonarum sufficiens eruditio requiratur; & Scholasticos etiam aliquod sui profectus in litteris, quibus studerunt, specimen præbere oporteat, omnes examinêtur. Quod fiet, si quisque lectionem vnâ in quauis facultate, cui operam dederit, prælegat; postea exhortationem vnâ quisque (idque ante egressum a prima probatione) faciat: & postea in secundam ingrediendo, si ei fuerit iniunctum, vt inferius dicetur, hoc ipsum faciet.

7 Præterea intelligat (si Sacerdos est, vel quandocunque promotus ad sacerdotium fuerit) quod confessiones nec Domi, nec foris audire, nec vlla Sacramenta ministrare sine peculiari probatione, ædificatione, & facultate sui Superioris per totû probationis tempus debet: sed nec publice Missam dicere debet, donec coram aliquo uel pluribus domesticis priuatim eam dicat, & admoneatur, vt in modo dicendi conueniat cum alijs de Societate, inter quos agit; & se ad ædificationem eorum, qui illam sunt audituri, componat.

AD MAIOREM HUMILITATEM

& perfectionem eruditorium, Coadiutorum spiritualium, & Scholasticorum.

SI de eo, qui in Societate est ingressurus, dubitatur, an idoneus sit futurus, ut ad professionem, vel in Coadiutorem spirituales, vel Scholasticum eius admittatur: cum id tanquam certissimum statuatur, quod multo melius & perfectius sit, ut ipse iudicari & regi se a Societate sinat; quandoquidem non minus, quam ipse, quod exigitur, ut in ea maneat, Societas intelligit; ipsi vero maiori humilitati, & perfectioni tribuetur; maioremque dilectionem, ac fiduciam in his, a quibus est gubernandus, ostendet; Interrogetur, an velit proprium sensum, ac iudicium Societati submittere, vel eius Superiori, ita, ut acquiescat eius sententiae; siue inter eos illum constituat, qui in Societate professionem emittunt, & Christi Domini nostri Vicario obligantur, siue inter Coadiutores; siue inter Scholasticos Societatis, in studiis ulterius progrediendo. Interrogetur ulterius; si Superior vellet semper eundem solum ut Coadiutorem in rebus exterioribus Societatis curandis occupari, ac sic in suae animae salutem incumbere; An paratus sit in humilibus & infimis officiis se exercere, vitamque omnem in utilitatem & auxilium eius exigere; sibi persuadendo, quod
dum

dum ei inseruit, Creatori ac Domino suo (pro cuius amore, & debita reuerentia omnia facit) inseruit.

DE ALIO EXAMINE AD SOLOS
Coadiutores accommodato.

Cap. VI.

AD maiorē rei notitiā declaretur vincuiq;
ex huiusmodi Coadiutoribus latius,
quod in initio attingebatur; Quod scilicet in
hanc Societatem Coadiutores spirituales, & tē
porales admittūtur: Spirituales quidem, qui Sa
cerdos sunt, & litteris sufficienter ornati, vt
in rebus spiritualibus Societatem iuuent: Tem
porales vero ad sacros ordines nō promoti cū
litteris, uel sine illis, in rebus externis, quę ne
cessarię sunt, possunt iuuare.

2 Priorum magis proprium est, Societatem in
audiendis confessionibus, in exhortationibus,
in doctrina Christiana, & aliis litteris edocēdis
iuuare; His vero eādem gratiæ ad animarum
auxilia communicari possunt, quæ Professis ip
sis solent.

3 Posteriorum magis est proprium (licet pos
sint in rebus maioribus pro talenti eis a Domi
no concessi ratione occupari) ut in ministeriis
omnibus inferioribus, & humilioribus, quæ ip
sis iniungentur, se exerceant; persuasi quod So
cietatē iuuando quo melius illa saluti anima
rum

rum vacare possit, eidem omnium Dom no ser uiēt : quandoquidem propter diuinum ipsius amorē ac reuerentiam id faciunt . Ideo prom pti esse cum omni humilitate, & charitate, quo ad fieri poterit, debent ad officia , quæ eis cre dita fuerint', exacte obeunda . Quo fiet, ut nō solum mercedem suam integram habeant, sed participes sint omnium bonorū operum , quæ Deus per uniuersam Societatem ad obsequiū & laudem suam operari dignabitur, & omniū indulgentiarū, & gratiarum , quæ Professis ad suarum animarum bonum a Sede Apostolica concessę fuerint.

4 Et nihilominus eniti debent in colloquiis spiritualibus, ad maiorem utilitatem spiritua lem proximorum aliquid conferre, & quod no uerint, docere ; & ad bene agendū, quoscunq; poterunt (quandoquidē unicuique Deus pro ximi sui curam dedit) excitare.

5 Siquis instructus & examinatus fuerit, vt sit futurus spiritualis Coadiutor, sic vacare debet rebus spiritualibus, quę cum sua prima voca tione proprie sunt coniunctę , vt in posterum directe, vel indirecte per se uel alium innoua re, aut mutationem aliquam a sua vocatione, in aliam, scilicet a gradu Coadiutoris spiritua lis ad Professi, vel Scholastici, vel Coadiuto ris temporalis gradum, tentare non debeat : sed cum omni humilitate, atque obedientia incedere ac progredi eadem uia, quæ ip si ab
eo,

eo, qui nescit mutationem, & in quem illa nō cadit, ostensa est.

6 Eadem ratione si quis examinatus, & instructus fuerit, vt sit futurus Coadiutor tēporalis, sic se totum rebus, quę cum sua prima vocatione proprie sunt coniunctę, addicat; vt non curet vlla ratione a statu Coadiutoris temporalis in statum spiritualis, vel Scholastici, aut Professi progredi: Nec etiam (si in suo eodem maneat) plus litterarum addiscere, quam sciebat, cum est ingressus, curet: sed persequere magna cum humilitate debet in omnibus, Creatori ac Domino suo iuxta primam suam vocationem inseruiendo, ac solícite in abnegationis sui ipsius profectum, & verarum virtutū studium incumbendo.

7 Interrogentur huiusmodi, vt de re propria suę vocationis, An contenti, & quieti sunt futuri in obsequio Creatoris, & Domini sui in officiis ac ministeriis abiectis & humilibus ad auxilium Domus & Societatis pertinentibus, cuiuscunque rationis illa sint, parati ad vitam omnē in eis exigendam, sibi persuadendo quod ea in re obsequium, & laudem prestant suo creatori & Domino, dum omnia propter diuinum ipsius amorem & reuerentiam agunt.

8 Omnes Coadiutores tam spirituales, quam temporales exacto biennio, quod experimentis & probationibus datur; & vno adhuc anno, si Scholastici fuerint (vt prius est declaratum) si

velint in Societate manere, & ipsa, vel Superior
eius contentus fuerit, oblationem suam trium
votorū facient (quę publica, licet non solemnia
sint iuxta litteras Apostolicas Iulii III.) Obe-
dientiæ, Paupertatis, & Castitatis, vt initio dixi-
mus; Et exinde Coadiutores formati vel spiri-
tuales, vel temporales censendi sunt; ita, vt ex
parte ipsorum ligati ad semper viuendum &
moriendum in Domino in hac Societate ad di-
uinę Maiestatis gloriam, maiusque meritum &
stabilitatem propriam maneāt. Nihilominus
Societas, vel eius Superior, qui cōmune bonū
debet intueri, cum eorum opera ad ma-
ius Dei obsequium se nō iuuari, sed
contra potius accidere cerne-
ret; eos dimittere, & a sua
congregatione sepa-
rare potest; &
tunc illi
om-
nino liberi, nulloque vo-
to obstricti rema-
nent.

DE ALIO EXAMINE SCHOLA-

sticis accommodo, ac in primis antequam in Scholasticos admittantur. Cap. VII.

CVM experimentis & probationibus prædictis absolutis, Scholastici conuenire sibi iudicarent studendi gratia in Collegiis, vel Domibus Societatis, vt in eis in Domino sustententur, litteris operam dare: si Societas, vel eius Superior contentus etiam fuerit; antequam ad studia se conferant, vel dum in eisdem manebunt, ob suum maius meritum ac stabilitatem vota simplicia Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ, ac promissionem, quod studiis absolutis in Societatem ingredientur, Deo ac Domino nostro facient. Sic autem intelligendus est huiusmodi ingressus, vt professionem vel vota Coadiutorum formatorum (si Societas eos admittere volet) emittant, & exinde Scholastici approbati Societatis censeantur. Libera tamē manebit Societas, nec tenebitur ad eos admitte-
tendos ad professionem, nec in Coadiutores formatos, si studiorum tempore male se gererent, adeo, vt Superior Societatis existimaret Deo gratum non fore, si in eam admitterētur, & tunc ipsi etiam suis votis soluti erunt.

2 Si quando studiorum tempore, qui maiore ad ea propensionē animi præ se tulerunt, quam

ad

ad aliud in Societate ministerium, ostenderent, ac certum indicium præberent; vnde Societas, vel eius Superior in Domino sentiat eos idoneos non esse, vt in litteris proficiant, eo quod ingenio, vel sanitate corporis destituantur, vel aliis defectibus laborent; interrogetur, An patienter se dimitti à Societate, dum ab omni voto ac promissione liberi maneant, sint laturi.

3 Qui ad studia litterarum idoneus inuenietur, interrogetur, An velit se duci finire circa ea, quibus studere debeat, ac studiorum modum & tēpūs iuxta quod Societati, vel eius Præposito, aut Collegij, vbi daturus est litteris operam, Superiori videbitur.

4 An contentus futurus sit eodem, atque alij, modo ibi agere, nullisque priuilegijs, aut prærogatiuis minimum omnium, qui in Collegio fuerit, antequam omnem sui curam Superiori Collegij relinquendo.

5 An statuerit omnino apud se, studiis absolutis, ac probationibus peractis, Societatem ad viuendum in ea, & moriendum, ingredi, ad maiorem Dei gloriam.

6 Sic examinatus, & instructus se accingere incipiet, vt ad studia se conferat, vel ea prosequatur, paratus interim in eisdem studiis, aliis experimentis & probationibus varijs exerceri, quibus si non fuerit propter causas aliquas legitimas, ac sine aliquo bono præ oculis habito, antequam

requam ad studia mittatur, perfunctus; eis confectis, omnia experimenta & probationes superius declaratas subibit.

*PRO SCHOLASTICIS, QUI STUDIA
iam absoluerunt.*

7 Scholastici studiis iam confectis, antequam in Societatem, vel eius Domos ingrediatur ut in eadem ad omnimodam Obedientiam, ac communem viuendi in Domino modum admittantur; generatim interrogandi sunt, An firmi in sua deliberatione, & votis ac promissione Deo oblatis antequam ad studia se conferrent, vel in eisdem, si quidem admissi primo fuerint in Collegijs, permaneant.

8 Interrogentur etiam, & examinentur particulatim eisdem interrogationibus & examine, quo priusquam ad studia mitterentur, interrogati fuerunt: ut Superioribus memoria ac notitia eorum renouetur, ac melius pleniusq. stabilitas, & constantia, vel etiam mutatio, si aliqua accidisset in rebus primo interrogatis & affirmatis, cognoscatur.

*DE ALIO EXAMINE INDIFFE-
rentibus accommodo. Cap. VIII.*

1. **A**D maiorem illius notitiam, qui vt indiffe-
rēs examinādus est, vt omni ex parte, cū
maiori cognitione & luce in Domino proceda-
tur, instruendus idē erit, & admonendus, quod
nullo tēpore, nec ratione potest, nec debet prae-
tendere, nec tētare directe, nec indirecte potius
hunc quam illū gradū in Societate, nimirū nō
potius Professi, vel Coadiutoris spiritualis quā
Coadiutoris temporalis, vel Scholastici: Quin
potius perfectæ humilitati, ac Obedientiæ lo-
cū dādo, oēm sui ipsius curā, & ad quod officiū,
vel gradum sit eligendus, suo Creatori & Do-
mino, ac eius nomine, & pro ipsius amore ac
reuerentia ipsimet Societati, vel eius Superio-
ri debet relinquere.

2. Postquam sic fuerit admonitus; inter-
rogetur, An se omnino sentiat indifferen-
tem, quietum, & paratum ad inseruiendum
Creatori ac Domino suo in quouis officio, vel
ministerio, quod ei Societas, vel eius Supe-
rior commiserit. Interrogetur etiam, si Socie-
tas, vel eius Superior illum vellet vacantem
quidem animæ suæ saluti ad officia tantum in-
feriora & humilia semper applicare, an se pa-
ratum sentiat ad vitam omnem in huiusmodi
officiis inferioribus & humilioribus in auxi-
lium

lium ac ministerium Societatis exigendam;
existimando, quod ea in re obsequium, & lau-
dem præstat Creatori suo ac Domino; dum
omnia ob ipsius amorem, & reuerentiam agit.

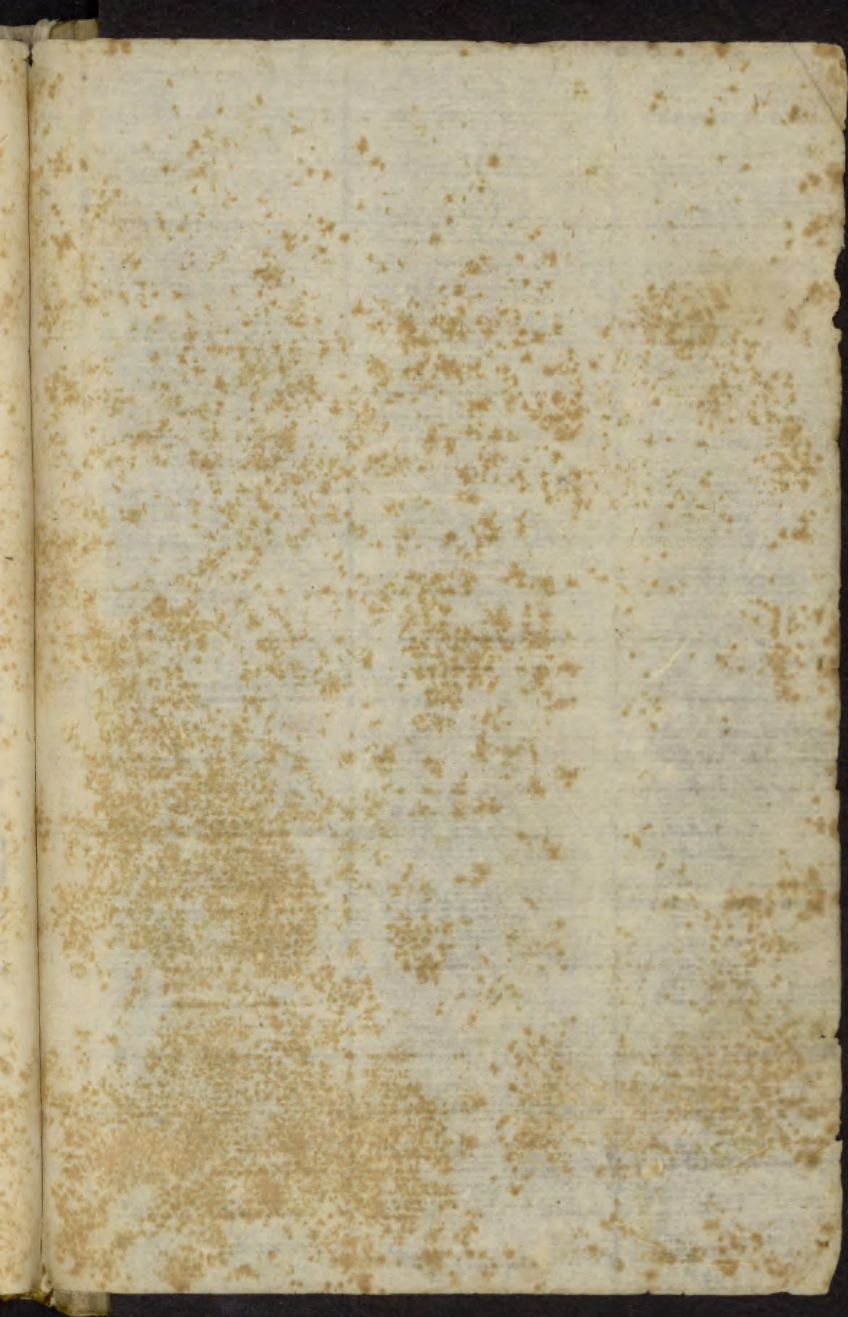
3 Cum omnino ei placuerint omnia in Domi-
no, quæ dicta sunt: instrui poterit, & exami-
nari de reliquis iuxta aliquod examen ex prædi-

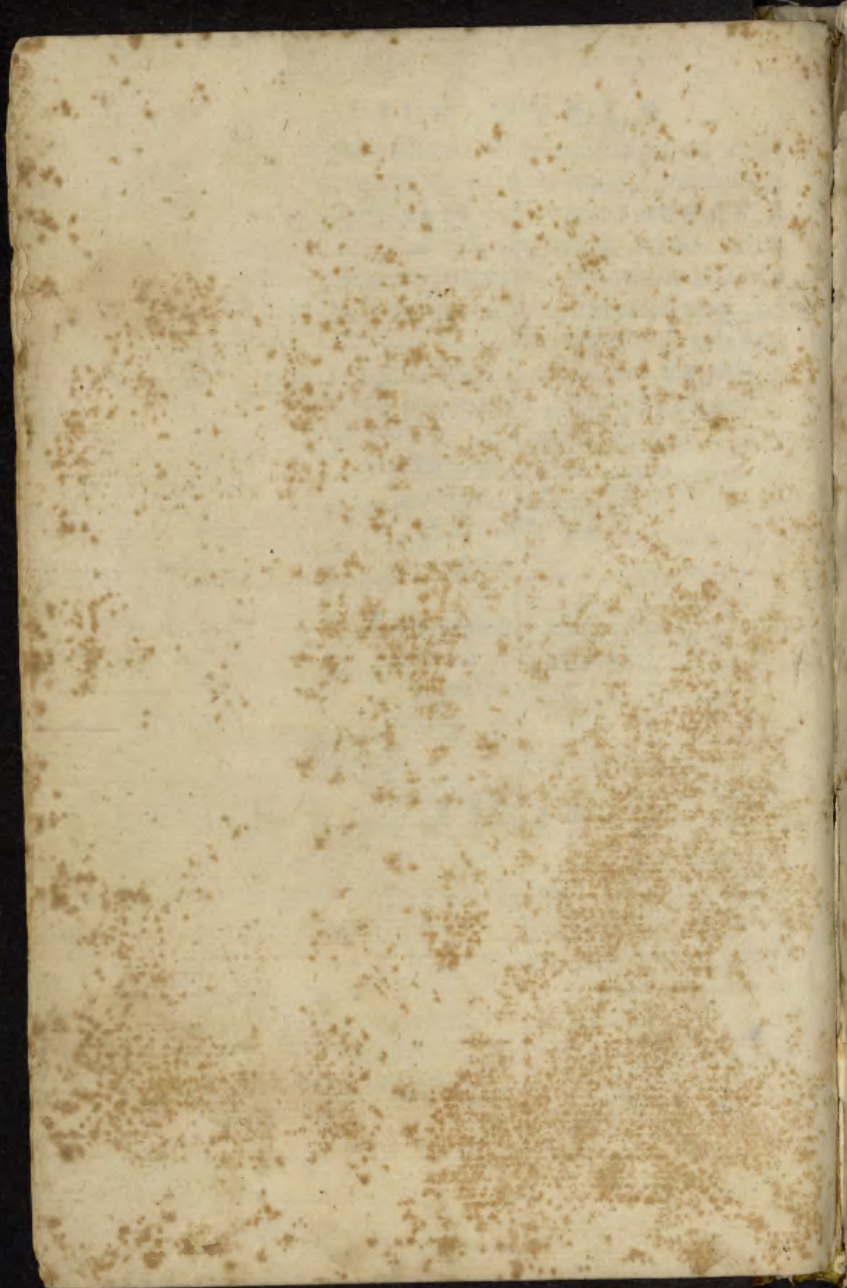
ctis, vel omnia illa; prout magis conue-
nire videbitur; vt vtrique parti in
omnibus satisfiat, ac maiori
cum claritate procedatur.

Quandoquidem om-
nia instituta &
ordinata
sunt
ad maius obsequium, &
laudem Dei & Do-
mini nostri.

FINIS.

Nam ac ministerium societatis exigendum
 existimando quod ea in re obsequium & salu-
 tem prestat Creatori suo ac Domino danti
 omnia obsequia amorem & reverentiam agit
 & cum omnia ei placeant omnia in Domi-
 no, que illa sunt: inclinat potius & exultat
 non de rebus suis sed quod exanimat ex proxi-
 mis, vel omnia illa, prout magis conueni-
 ente videbuntur: ut vniuersis partem
 omnibus iungat, ac inuicem
 cum caritate procedant.
 Quod omnino in om-
 nia infusus &
 operatur
 in
 & in omni obsequio &
 in omni Deo & Do-
 mini nomine.

face 8

Collazionato
Completo

Gesuiti

~~vea / teee~~

